

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 8C/213/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214202764
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Henteková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2017:4214202764.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu : K.N. K., N.. X.X.XXXX, C. A. F. L.. XXXX/X, K., Y. B., proti žalovanej : J.. C. C., N.. XX.X.XXXX, C. A. Š. L.. X, K., Y. B., v konaní zastúpená dr.jur. Ferencom Mazáčom, advokátom so sídlom Alžbetínske námestie 328/4/1094, Dunajská Streda, o zaplatenie 14.500,-Eur istiny s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Júliou Hentekovou, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.
Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobca sa žalobou došlou súdu 13.2.2014 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie 14.500,-Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 10.000,-Eur od 11.10.2011 do zaplatenia a vo výške 9% ročne zo sumy 4.500,-Eur od 13.3.2012 do zaplatenia a trov konania, ktoré mu vznikli na súdnom poplatku. Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním, žalovanou a jej bývalým manželom V.. J. B. došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o peňažnej pôžičke. Dňa 21.2.2011 im poskytol spoločne a nerozdielne pôžičku vo výške 14.500,-Eur na prestavbu bytu, kuchyne a kúpeľne, dňa 10.10.2011 vo výške 10.000,-Eur na rozbiehanie podnikania žalovanej (obchodovania s oblečením) a dňa 12.3.2012 vo výške 4.500,-Eur na projektovú dokumentáciu v súvislosti s kúpou pozemku M. K.. Prvú pôžičku vo výške 14.500,-Eur mali vrátiť do roka, pri ostatných dvoch pôžičkách presný termín splatnosti nedohodli, peniaze mali vrátiť do roka - dvoch rokov. So žalovanou a s jej bývalým manželom bol v dobrom priateľskom vzťahu, spolu chodili na obedy do kaviarne W. M. K. 3 až 4-krát do týždňa. Po rozvoze ich manželstva nastali medzi ním a žalovanou nezhody, prestal s ňou udržiavať kontakt. Písomnú zmluvu o pôžičke nevyhotovili ani v jednom prípade, pretože žalovanej a jej manželovi dôveroval, nakoľko boli dobrí priatelia. Vo všetkých troch prípadoch peniaze odovzdával žalovanej a jej manželovi v spomínanej kaviarni za prítomnosti ich spoločného kamaráta P. É.. Prvýkrát ústne vyzval manželov B. na vrátenie pôžičky v čase keď ešte boli manželia. Napriek jeho naliehaniu požičané peniaze mu vrátené neboli. Na opakované urgencie manžel žalovanej mu uhradil na pôžičke sumu 14.500,-Eur, a to dňa 28.1.2014 vo výške 7.000,-Eur a dňa 4.2.2014 vo výške 7.500,-Eur. Nakoľko V.. J. B. mu uhradil polovicu z poskytnutých finančných prostriedkov, vrátenia dlžnej sumy v zmysle § 657 a § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa domáha iba od žalovanej. Popri samotnom plnení žiada od nej aj úroky z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Na výzvu súdu prípisom zo dňa 2.5.2014 pozmenil žalobný petit v časti výšky úrokov z omeškania. Z celej dlžnej sumy navrhol priznať úroky z omeškania iba vo výške 8,75%.

2/ Platobným rozkazom vo veci 8RO/13/2014-17 zo dňa 20.5.2014 súd žalobe v celom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený 26.5.2014. V zákonnej 15 dňovej lehote podala proti nemu odpor, ktorý zdôvodnila tým, že skutočnosti uvádzané v žalobe sa nezakladajú na pravde. Žalobca jej ani jej bývalému manželovi nepožičal žiadne peniaze. Nakoľko nemá voči nemu žiadnu dlžobu, žiadala,

aby súd žalobu zamietol. Pre včas podaný kvalifikovaný odpor sa platobný rozkaz podľa §174 ods.2 O.s.p. (v znení účinnom do 30.6.2016) zrušuje a súd pokračuje v konaní.

3/ Žalovaná ako strana sporu uviedla, že o predmetných pôžičkách sa dozvedela až z platobného rozkazu súdu. Tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde. Na prerábku bytu si brali úver od Stavebnej sporiteľne 8.000,-Eur - 9.000,-Eur. Do decembra 2015 podnikala v oblasti účtovníctva, mala dostatok finančných prostriedkov, nepotrebovala pôžičku od žalobcu. Nie je pravdou, že chcela rozbehnúť podnikanie v oblasti obchodovania s oblečením D. C.. V C. bola na zájazde s dcérou a kamarátkou S. S.. Nikdy nepýtala pôžičku od žalobcu, a to ani sama, ani spolu s manželom. O tom, či žalobca požičal jej bývalému manželovi nejaké peniaze, nemá vedomosť. So žalobcom boli kamaráti, spolu chodili na dovolenky, často strávili spolu víkendy. Odvtedy, čo sa s manželom rozišla, nie je v žiadnom kontakte so žalobcom. Ak sa náhodou stretnú, tak ju ani nezdraví, s jej bývalým manželom i naďalej udržiava priateľské vzťahy. Popierala aj to, že by ju žalobca pred podaním tejto žaloby akýmkoľvek spôsobom vyzýval na vrátenie sporných pôžičiek. Jedine svoje účtovníctvo vypýtal od nej prostredníctvom jej dcéry M..

4/ Svedok V. J. B. vypovedal, že žalobca je jeho priateľ, žalovaná jeho bývalá manželka. Potvrdil, že za trvania ich manželstva žalobca im obom poskytol pôžičky spolu v sume 29.000,-Eur, a to vo februári 2011 sumu 14.500,-Eur, tieto peniaze investovali do bývania, sumu 10.000,-Eur v októbri 2011 na rozbehnutie podnikateľskej činnosti žalovanej, ktorá chcela predávať ošatenie dovážané z C.. Peniaze vo všetkých troch prípadoch im odovzdal žalobca osobne v reštaurácii alebo v kaviarni W. M. K., kde pravidelne chodili spolu na obedy. Peniaze mu odovzdal v obálke, on ich prepočítal a potom ich dal manželke, ktorá ich tiež prepočítala. Pôžičku mu mali vrátiť do roka. Žalobca úroky od nich nepýtal, zmluvu o pôžičke písomne nevyhotovili, lebo vzájomne si dôverovali. Pred rozvodom sa dohodol s žalovanou, že požičané peniaze splatia spoločne. Svoju polovicu vrátil žalobcovi vo dvoch splátkach, v januári a vo februári 2014 z peňazí, ktoré dostal titulom kúpnej ceny svojho bytu v K. N. S. ulici nadobudnutého darom od svojich rodičov. Kúpna cena cca. 25.000,-Eur bola mu kupujúcimi vyplatená z hypotekárneho úveru v júli - auguste 2013. Na neho pripadajúcu časť pôžičiek hneď po prevzatí kúpnej ceny nevrátil žalobcovi, nakoľko od februára 2013 boli s manželkou v rozvodovom konaní a chcel, aby túto dlžobu vyrovnali spoločne. Žalovaná nikdy pred ňou nepoprela, že sú dlžníkmi žalobcu. Bolo mu veľmi nepríjemné, že žalobca ich musel napomínať na vrátenie pôžičiek a preto sa rozhodol polovicu poskytnutých finančných prostriedkov vrátiť. Peniaze mu poslal poukázaním na jeho účet, nakoľko on je v týchto veciach dôslednejší ako žalovaný a okrem toho všetky transakcie robí cez svoj účet. Tiež potvrdil, že pri poskytnutí všetkých troch pôžičiek bol prítomný aj ich spoločný dobrý a dôverný kamarát P. É., ktorý má vedomosti o ich finančných záležitostiach. Ďalej uviedol, že žalobca na vrátenie pôžičiek ich vyzval ešte pred rozvodom. Zaniknuté bezpodielové spoluvlastníctvo vyporiadali so žalovanou mimosúdnou dohodou zo dňa 30.6.2015. Tvrdil, že dlžobu voči žalobcovi nepojali do dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov na návrh ich advokátky Q. V. K., ktorá vyhotovila dohodu o vyporiadaní BSM. Keďže on vrátil na neho pripadajúcu polovicu pôžičky, napriek tomu, že je právnik, nepovažoval za potrebné túto dlžobu pojať do predmetu BSM. Mal za to, že zvyšná časť dlžoby sa ho už netýka. Mali aj iné úvery, ktoré boli zahrnuté do dohody. Vedel o tom, že žalobca jeho bývalú manželku zažaloval na súde o vrátenie pôžičky vo výške 14.500,-Eur.

5/ M. B. dcéra žalovanej ako svedkyňa uviedla, že o predmetnej pôžičke vedomosť nemá. Dovtedy, kým žalobcovi robila jej matka účtovníctvo, bola s ním v kontakte. Zvykol jej volať, ale len ohľadne účtovníctva. V súčasnosti už spolu nekomunikujú, nie je dôvod aby si udržiavali kontakty. Nedosvedčila tvrdenie otca, že ju poprosil, aby sa opýtala matky, že čo bude s pôžičkou, ktorou dlhuje žalobcovi. Otec jej volal len kvôli účtovníctvu žalobcu, ktoré si vypýtala od matky a odovzdala žalobcovi. O žiadnej pôžičke ani o iných finančných záležitostiach s ňou nehovoril. Ďalej uviedla že bola na dovolenke s matkou v C., kde kúpili drobnosti, obvyklé darčeky. Zámerom ich cesty určite nebolo obchodovanie, žiadny tovar na preclievanie nedoviezli.

6/ Svedok P. É. vypovedal, že asi v roku 2011 bol spolu so stranami sporu a manželom žalovanej na obede v reštaurácii W. M. K. a v jeho prítomnosti žalobca odovzdal žalovanej a jej manželovi 14.500,-Eur a v druhom prípade 10.000,-Eur. Peniaze mal prichystané v obálke, po jej prevzatí žalovaná a jej manžel prepočítali peniaze a potvrdili výšku sumy 14.500,-Eur. Peniaze potrebovali na prestavbu bytu a na podnikanie. Má vedomosť aj o pôžičke vo výške 4.500,-Eur, ktorú sumu potrebovali na výkresy v súvislosti s ich pozemkom v K.N.. Má stavebnú firmu, pracoval aj pre žalobcu, ktorý nie raz ho vyplácal

pri obede sumami 50.000,- Eur, 20.000,- Eur, 45.000,- Eur. K šatám, ktoré mala žalovaná a jej dcéra doviesť z C. uviedol, že si myslel, že chcú obchodovať s oblečením a bol veľmi prekvapený, keď žalovaná v jej kancelárii mu ukazoval a ponúkal na predaj len málo vecí. Ďalej uviedol, že bol prítomný, kedy žalobca tiež pri obede v reštaurácii vyzýval žalovanú a jej manžela na vrátenie týchto pôžičiek. Bolo to asi rok po ich poskytnutí.

7/ Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

8/ Súd vykonal vo veci dokazovanie okrem výsluchu strán sporu aj výsluchom svedkov V.. J. B., M. B., P. É., spisom tunajšieho súdu 10C/53/2013, 5C/31/2014 a daňovým priznaním žalobcu za rok 2011. Vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci :

9/ Predmetom konania je vrátenie pôžičiek, ktoré mal poskytnúť žalobca bezúročne žalovanej a jej bývalému manželovi za trvania ich manželstva, dňa 21.2.2011 v sume 14.500,- Eur, dňa 10.10.2011 v sume 10.000,- Eur a dňa 12.3.2012 v sume 4.500,- Eur, z ktorej manžel žalovanej dňa 28.1.2014 uhradil žalobcovi z jeho výlučných finančných prostriedkov sumu 7.000,- Eur a dňa 4.2.2014 sumu 7.500,- Eur, t.j. polovicu, poukázaním na účet žalobcu v peňažnom ústave. Manželstvo žalovanej a V.. J. B. bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 10C/53/2013 zo dňa 10.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 15.5.2013. Vyporiadanie ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM) bolo vedené pod sp. zn. 5C/31/2014. Žaloba podaná manželkou došla súdu dňa 16.9.2014, konanie bolo zastavené pre späťvzatie žaloby uznesením zo dňa 22.10.2015 pre mimosúdnu dohodu uzatvorenú dňa 30.6.2015. Počas celého konania dlžoba tvoriaca predmet tohto sporu ani jedným z manželov spomenutá nebola. Dohoda o vyporiadaní BSM bola vyhotovená advokátkou Q.. V.T. K., ktorú žalovaná písomne zbavila mlčanlivosti spod advokátskeho tajomstva ohľadne všetkých okolností uzavretia dohody o vyporiadaní BSM medzi ňou a jej bývalým manželom. Takýto súhlas jej bývalý manžel V.. J. B. neudelil, prípisom zo dňa 20.6.2016 oznámil súdu, že advokátku Q.. K. mlčanlivosti nezbavuje.

10/ Občianske súdne konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, v dôsledku ktorej povinnosť tvrdiť skutočnosti a navrhovať na ich preukázanie dôkazy je zásadne vecou strán sporu. Dokazujú sa len tie skutočnosti, ktoré zostávajú medzi stranami sporné. Podľa § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Platí zásada, že každý zo strán (teda nie len žalobca, ktorý sa domáha určitého práva alebo nároku) preukazuje tie skutočnosti, z ktorých vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a v priebehu konania. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva strane sporu bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Splnenie dôkaznej povinnosti ale automaticky neznamená unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom treba rozumieť zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje stranu, na ktorej spočívalo dôkazné bremeno a tento nepreukázala, alebo nevedela preukázať súdu. O pôžičke tvoriacej predmet tohto sporu listinný dôkaz predložený, ani vyhotovený nebol, preto pri zisťovaní skutkového stavu veci súd vychádzal iba z nepriamych dôkazov. Mal za to, že žalobca dôkazné bremeno neunesol, keďže poskytnutie pôžičky preukazoval jedine svedeckými výpoveďami V.. J. B. P. P. É. a ich výpovede súd nepovažoval za vierohodné. Bývalý manžel žalovanej má právne vzdelanie, napriek tomuto nepovažoval za dôležité pojať do predmetu BSM dlžobu voči žalobcovi, i keď vedel, že od 13.2.2014 sa vedie na súde konanie, ktorým sa žalobca domáha vrátenia pôžičky od jeho rozvedenej manželky, a to pôžičky, ktorá ich zaťažuje rukou spoločnou a nerozdielnou. Je ťažko uveriteľné, že pri poskytnutí všetkých troch pôžičiek bol prítomný ich spoločný priateľ P. É., ktorý po rozvode manželstva žalovanej udržiava kontakt iba so žalobcom a manželom žalovanej a ktorý mal vedomosť aj o tom, na aký účel boli pôžičky poskytnuté, i keď pri odovzdávaní peňazí o účele pôžičiek nehovorili. Žalobca tvrdil, že so žalovanou a jej manželom boli v blízkom priateľskom vzťahu, vzájomne si dôverovali, preto nepovažoval za potrebné o pôžičkách vyhotoviť písomnú zmluvu. Napriek tomuto, pri preberaní peňazí nielen žalovaná, ale aj jej manžel prepočítali peniaze a žalovaný, aby mal dôkaz o úhrade polovice pôžičiek, peniaze nevrátil obdobným spôsobom ak ich dostali, ale peniaze poukázal žalovanému na jeho účet. Súd neuveril tvrdeniu manžela žalovanej, že do predmetu BSM nepojali spornú pôžičku na návrh advokátky Q.. V. K.. Ak by tomu bolo

tak, manžel žalovanej by nemal dôvod nezbaviť Q.. K. mlčanlivosti. Navyše je ťažko predstaviteľné, že by advokátka poradila svojim klientom niečo, čo je v absolútnom rozpore s platnými právnymi predpismi, ako aj to, že manžel žalovanej s právnym vzdelaním by nezahrnul do dohody o vyporiadaní BSM sumu 14.500,- Eur, ktorú zaplatil na ich spoločný dlh a že by túto nezanedbateľnú čiastku nechcel zohľadniť pri uzatváraní dohody. Pre uvedené súd dospel k presvedčeniu, že žalovanej a jej manželovi žiadna pôžička nebola žalobcom poskytnutá, preto žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

11/ Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
12/ Toto ustanovenie CSP vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má nárok na náhradu trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, ale aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Žalovaná mala vo veci plný úspech, preto jej súd priznal náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP v rozsahu 100% s tým, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samotným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde (Okresný súd Komárno, Pohraničná ul. č. 6, 945 35 Komárno) písomne vo 2 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z ktorých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1, 2 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v odseku 1), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 376 ods.1 CSP (Zákona č. 233/1995 Z.z.).